II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 30 päivänä heinäkuuta 1996,

tietyistä Italian suunnittelemista tukitoimenpiteistä osana Italian yksityisen terästeollisuuden rakenneuudistusohjelmaa

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(96/678/EHTY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 4 artiklan c alakohdan,

ottaa huomioon terästeollisuudelle myönnettävää tukea koskevista yhteisön säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1991 tehdyn komission päätöksen N:o 3855/91/EHTY [1],

on pyytänyt edellä mainitun päätöksen mukaisesti niitä, joita asia koskee, antamaan lausuntonsa, ja ottanut nämä lausunnot huomioon [2],

sekä katsoo seuraavaa:

I

Komissio antoi kirjeellään 15 päivältä joulukuuta 1995 ja 2 päivältä helmikuuta 1996 Italian viranomaisille tiedoksi päätöksensä aloittaa päätöksen N:o 3855/91/EHTY, jäljempänä 'terästukisäännöt', 6 artiklan 4 alakohdassa tarkoitetun menettelyn niiden tukien osalta, joita on aiottu myöntää Italian yksityisen terästeollisuuden rakenneuudistusohjelman puitteissa seuraaville yhdeksälle teollisuusyritykselle:

— Ferriera Acciaieria Casilina SpA,

— Acciaierie del Sud SpA,

— Officine Laminatoi Sebino SpA,

— Moccia Irme SpA,

— Mini Acciaieria Odolese SpA,

— Prolafer Srl,

— Dora Srl,

— Acciaierie San Gabriele SpA,

— Montifer Srl.

Komissio 12 päivänä joulukuuta 1994 tekemässään päätöksessä katsoi, että Italian yksityisen terästeollisuuden rakenneuudistusta koskeva, 3 päivänä elokuuta 1994 annettu laki N:o 481 oli terästukisääntöjen ja erityisesti niiden 4 artiklan määräysten mukainen, ja määräsi, että Italian viranomaisten oli ennakolta ilmoitettava jokaisesta kyseisen lain soveltamistapauksesta.

Päätöksessä määrättiin lisäksi, että saadakseen tukea laitosten sulkemiseen yritysten on täytynyt harjoittaa tuotantotoimintaa keskimäärin vähintään yhdessä vuorossa, eli vähintään kahdeksan tuntia, viitenä päivänä viikossa vuoden 1993 alusta vuoden 1994 helmikuuhun, jolloin komissiolle ilmoitettiin Italian asetuksesta (decreto legge) N:o 103/94, jonka sisältö on sittemmin muutettu laiksi N:o 481/94.

Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan kyseisissä tapauksissa yritykset täyttävät muut terästukisääntöjen 4 artiklan ehdot, mutta eivät ole harjoittaneet säännöllistä tuotantotoimintaa sulkemiseensa asti.

[1] EYVL N:o L 362, 31.12.1991, s. 57
[2] EYVL N:o C 101, 3.4.1996, s. 4 ja EYVL N:o C 121, 25.4.1996, s. 3.

Asiassa 790/95 OLS on tuottanut vajaat 57 000 tonnia lämpövalssaustuotteita, mikä vastaa 21 prosenttia sen kapasiteetista; asiassa 794/95 Mini Acciaieria Odolese SpA on tuottanut vajaat 30 973 tonnia lämpövalssaustuotteita, mikä vastaa 16,7 prosenttia sen kapasiteetista; tapauksessa 777/95 Casilina SpA on tuottanut vajaat 11 356 tonnia lämpövalssaustuotteita, mikä vastaan 14,2 prosenttia sen kapasiteetista; asiassa 791/95 Montifer Srl on tuottanut vajaat 32 000 tonnia lämpövalssaustuotteita, mikä vastaa 21,1 prosenttia sen kapasiteetista; tapauksessa 978/95 Dora on tuottanut vajaat 21 444 tonnia lämpövalssaustuotteita, mikä vastaa 8,6 prosenttia sen kapasiteetista; asiassa 780/95 Acciaierie del Sud SpA on tuottanut vajaat 13 934 tonnia lämpövalssaustuotteita, mikä vastaa 5 prosenttia sen kapasiteetista. Moccia (asia 793/95), Prolafer (asia 977/95) ja San Gabriele (asia 979/95) eivät ole harjoittaneet tuotantoa vuonna 1993.

Komissiolla on ollut huomattavia vaikeuksia vahvistaa, soveltuvatko kyseiset tuet yhteismarkkinoille, ja se on päättänyt aloittaa terästukisääntöjen 6 artiklan 4 kohdan mukaisen menettelyn edellä mainittujen yhdeksän tukitapauksen osalta.

Montiferin osalta (asia 791/95) on tarkennettava, että Italian viranomaiset peruuttivat sitä koskevan ilmoituksen kirjeellä 27 päivältä maaliskuuta 1996, koska viranomaiset olivat luopuneet aikeestaan myöntää sulkemistukea kyseiselle yritykselle. Komissio ei ole päättänyt Mini Acciaieria Odolesea (asia 794/95) koskevia tutkimuksiaan, ja se pidättää itsellään oikeuden lopulliseen päätökseen.

Sen johdosta tämä päätös koskee seitsemää muuta asiaa.

II

Komissio on pyytänyt Italian hallitusta antamaan asiasta lausunnon. Jäsenvaltioille ja muille, joita asia koskee, on ilmoitettu menettelyn aloittamisesta julkaisemalla sitä koskeva päätös.

Saksan hallitus on kirjeellä 10 päivältä toukokuuta 1996 antanut huomautuksensa, joka on toimitettu Italian hallitukselle kirjeellä 24 päivältä toukokuuta 1996. Kyseisessä lausunnossa Saksan hallitus ilmaisee tukensa komission päätökselle aloittaa menettely.

Italian hallitus on ottanut kantaa ilmoitukseen menettelyn aloittamisesta seuraavasti:

— Italian viranomaisille annettiin 12 päivänä joulukuuta 1994 tehdyssä päätöksessä mahdollisuus ehdottaa objektiivisia perusteita, joiden perusteella myös 25 prosentin tuotantokynnyksen alittaneita yrityksiä voitaisiin pitää oikeutettuina sulkemistukeen; päätöksessään menettelyn aloittamisesta komissio katsoo soveltumattomiksi perusteet, joita Italia on ehdottanut säännöllisen tuotannon käsitteen vaihtoehdoksi;

— esittäessään perusteet komissiolle Italian viranomaisten peruslähtökohtana oli, että joidenkin yritysten vähäinen tai kokonaan puuttuva tuotanto vuodelta 1993 ja vuoden 1994 ensimmäisiltä kuukausilta ei johtunut aikomuksesta poistaa tuotantolaitokset teräsmarkkinoilta, tuotantolaitosten vanhanaikaisuudesta tai niiden kilpailukyvyn puutteesta, vaan pikemminkin epäedullisista suhdanteista ja niihin liittyvistä taloudellisista vaikeuksista sekä markkinakriisistä;

— yritykset ovat ilmaisseet selvästi aikomuksensa muuttaa rakennettaan selvitäkseen niitä kohdanneesta kriisistä kieltäytymällä vähentämästä henkilöstöä ja turvautumalla "Cassa integrazione guadagni"-tukeen, järjestämällä ammatillista jatkokoulutusta ja hakemalla rakenneuudistusohjelmaan kuuluvaa julkista tukea varhaiseläkejärjestelyille;

— edellä mainituilla, komission arvioitavana olevilla tuotantolaitoksilla ei ollut teknisistä syistä johtuvia tuotanto-ongelmia. Joissakin tapauksissa laitoksia oli hiljattain uudistettu merkittävästi niiden tehokkuuden lisäämiseksi ja kaikkia oli huollettu säännöllisesti siten, että ne voisivat tälläkin hetkellä suhteellisen pienin kustannuksin ja lyhyessä ajassa aloittaa uudelleen säännöllisen tuotannon. Paras todiste tästä on useiden mahdollisten ostajien voimakas kiinnostus näistä laitoksista;

— lisäksi olisi otettava huomioon muut tekijät — kuten sähkösopimusten voimassapito, kaupallisen toiminnan harjoittaminen terästeollisuuden alalla, ilmoituslomakkeiden, erityisesti lomakkeiden 260—261, lähettäminen yhteisölle — jotka vahvistavat väitteet, joiden mukaan vuonna 1993 vähentynyt tai kokonaan puuttuva tuotanto johtui epäedullisesta suhdanteesta ja yritykset halusivat pysytellä markkinoilla ja odottaa suotuisaa hetkeä käynnistääkseen säännöllisen tuotannon uudelleen.

III

Kyseiset yritykset kuuluvat tuotantonsa perusteella EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan. EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa määrätään, että valtioiden muodossa tai toisessa myöntämää tukea tai avustuksia pidetään hiilen ja teräksen yhteismarkkinoille soveltumattomina, ja sen vuoksi ne poistetaan ja kielletään

yhteisössä. Ainoat poikkeukset, joita tästä yleisestä kiellosta voidaan myöntää, on lueteltu selvästi ja tyhjentävästi terästukisääntöjen 2 artiklassa (tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävä tuki), 3 artiklassa (ympäristönsuojeluun myönnettävä tuki) ja 4 artiklassa (sulkemiseen myönnettävä tuki).

EHTY:n perustamissopimuksen 4 kohdan c alakohdassa määrätystä terästeollisuuden tuen yleisestä kiellosta myönnettävien poikkeuksien tarkoituksena ei ole lieventää terästeollisuuden tukea koskevaa yhteisön sääntelyä. Sääntöjä tarvitaan herkällä alalla, jossa yhteismarkkinoille soveltumattomat tuet voivat aiheuttaa vakavaa kilpailun vääristymistä. Näin ollen on välttämätöntä noudattaa tiukasti yhteisön oikeutta, mikä merkitsee sitä, että terästeollisuusyritykselle voidaan myöntää tukea ainoastaan, jos komissio on voinut todeta, että terästukisäännöissä asetetut ehdot täyttyvät.

Terästukisääntöjen 4 artiklassa määrätään, että yhteismarkkinoille soveltuvina voidaan pitää sellaisille yrityksille myönnettävää tukea, jotka lopettavat EHTY-terästeollisuustuotantonsa lopullisesti, jos nämä yritykset:

— ovat tulleet oikeushenkilöiksi ennen 1 päivää tammikuuta 1991 eivätkä ole muuttaneet tuotantonsa ja laitostensa rakennetta 1 päivän tammikuuta 1991 jälkeen,

— ovat valmistaneet säännöllisesti EHTY-terästuotteita tämän tuen ilmoittamispäivään saakka,

— eivät ole korkean viranomaisen päätöksessä N:o 24/54 (1) tarkoitetulla tavalla sellaisen yrityksen välittömässä tai välillisessä valvonnassa, joka itse on terästeollisuusyritys tai valvoo muita terästeollisuusyrityksiä, eivätkä itse valvo sellaista yritystä.

Terästukisääntöjen 4 artiklassa määrätään lisäksi, että tuen määrä ei saa ylittää seuraavasta kahdesta riippumattoman asiantuntijan määrittämästä arvosta korkeampaa:

— kyseisten laitosten kiinteisiin kustannuksiin aiheutuva, kolmen vuoden ajalta diskontattu vaikutus, josta vähennetään tuensaajayrityksen laitosten sulkemisesta mahdollisesti saama etu,

— suljettavien laitosten kirjanpidollinen jäännösarvo, jossa ei 1 päivän tammikuuta 1990 jälkeen oteta uudelleenarviointien osalta huomioon niiden arviointien osuutta, jotka ylittävät kansallisen inflaatiotason.

(1) EYVL N:o 9, 11.5.1954, s. 345/54

Sen vuoksi on todettava, että tutkittavana olevissa tapauksissa kaikki muut ehdot paitsi tuotannon säännöllisyys täyttyvät, minkä takia menettely aloitettiin.

Terästukisäännöissä asetetaan tuen myöntämisen ehdoksi, että laitoksessa on ollut säännöllistä tuotantoa sulkemishetkellä, mutta ei määritellä selvästi, mitä säännöllisellä tarkoitetaan. Näin ollen komission 12 päivänä joulukuuta 1994 tekemän päätöksen mukaan tämä edellytys täyttyy, jos tuensaajayritys on harjoittanut tuotantotoimintaa keskimäärin vähintään yhdessä vuorossa, eli vähintään kahdeksan tuntia, viitenä päivänä viikossa vuoden 1993 alusta 28 päivään helmikuuta 1994, jolloin komissiolle ilmoitettiin asetuksesta N:o 103/94. Lisäksi Italian viranomaiset olisivat komission päätöksen mukaan voineet objektiivisin perustein osoittaa, että yritys, joka ei ollut täyttänyt kyseistä edellytystä, oli kuitenkin valmistanut säännöllisesti EHTY-terästeollisuustuotteita.

Tässä tapauksessa komissio olisi tutkinut tukea ottaen huomioon tämän erityispiirteen varmistaakseen säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen täyttymisen.

Terästukisääntöjen 4 artiklan ja 12 päivänä joulukuuta 1994 tehdyn päätöksen tavoite on selvä: sulkemistukea voidaan myöntää ainoastaan sellaisille yrityksille, jotka harjoittavat huomattavaa toimintaa, toisin sanoen säännöllistä tuotantotoimintaa terästeollisuusmarkkinoilla. Yhteisön lainsäätäjä ei ole kuitenkaan pitänyt tarpeellisena eikä asianmukaisena myöntää poikkeusta EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklassa määrätystä yleisestä kiellosta, koska säännöllistä tuotantoa harjoittamattoman yrityksen sulkemisella ei ole huomattavia vaikutuksia markkinoihin.

Komission päätöksessä määrättyjen arviointiperusteiden sijaan voidaan näin ollen hyväksyä vaihtoehtoisia perusteita, jos niillä pystytään osoittamaan tuotannon säännöllisyys. On kuitenkin todettava, että Italian hallituksen ehdottamat perusteet (sähkösopimuksen voimassapito, henkilöstö, laitosten kunnossapito jne.) eivät riitä osoittamaan, että kyseiset yritykset olisivat harjoittaneet tuotantotoimintaa säännöllisesti, vaan ne osoittavat yksinkertaisesti, että ne olisivat voineet näin tehdä.

Terästukisääntöjen 4 artiklan muotoilu ei anna mahdollisuutta tulkita sitä sillä tavoin laajasti, että tukeen oikeutettuihin yrityksiin voitaisiin lukea sellaiset yritykset, jotka eivät ole harjoittaneet säännöllistä tuotantotoimintaa, mutta olisivat voineet tuottaa säännöllisesti EHTY-tuotteita. Näin ollen Italian viranomaisten tulkinta säännöllisyyden käsitteestä ei niiden esittämien vaihtoehtoisten arviointiperusteiden perusteella vaikuta oikeutetulta eikä sitä näin ollen voida hyväksyä.

Italian viranomaisten väitteeseen, että yrityksen vähäinen tuotanto vuonna 1993 olisi johtunut erityisen epäedullisesta suhdanteesta ja merkittävästä kriisistä pitkätavaran

markkinoilla, on todettava, että itse asiassa pitkätavaran tuotannon vähennys oli merkityksetön, erityisesti valssilangan ja muiden tankojen ja profiilien osalta:

(miljoonaa tonnia)

Italia	1990	1991	1992	1993
Pitkätavara	12,7	13,3	13,2	12,5
Valssilanka	2,8	3,0	3,2	3,1
Tangot ja profiilit	3,6	3,5	3,3	3,2

Sama koskee myös teräsbetonin tankojen markkinoita, jotka ovat kyseisille yrityksille tärkeimmät ja joilla havaitaan lievä käyttöasteen pieneneminen sekä koko Euroopassa että Italiassa tarkasteluajankohtana eli vuosina 1992—1993:

(miljoonaa tonnia)

EUR 12	Kapasiteetti	Tuotanto	Käyttöaste
1991	19,98	12,24	61,3
1992	22,39	12,53	55,9
1993	22,84	12,92	56,5
Italia	**Kapasiteetti**	**Tuotanto**	**Käyttöaste**
1991	9,4	5,5	58,8
1992	10,4	5,7	54,3
1993	10,3	5,4	52,1

Näiden tietojen perusteella voidaan todeta, että Italian viranomaisten perusteluja, joiden mukaan kyseisten yritysten vähäinen tuotanto olisi johtunut markkinoiden epäedullisesta suhdanteesta vuonna 1993, ei voida hyväksyä.

Sen väitteen suhteen, että kyseisillä lakkauttamistapauksilla olisi ollut myönteinen vaikutus markkinoilla, joille on ominaista runsas ylikapasiteetti, on korostettava, että tällainen näkemys voi olla paikallaan alan rakenneuudistuksen yhteydessä, mutta sitä ei voida hyväksyä terästukisääntöjen 4 artiklan soveltamisen yhteydessä.

Lopuksi Italian viranomaisten huomautukseen, jonka mukaan komissio ei ole tehnyt parastaan määritelläkseen vaihtoehtoiset arviointiperusteet 12 päivänä joulukuuta 1994 tehdyssä päätöksessä esitetyille perusteille, voidaan vastata, että on Italian viranomaisten tehtävä osoittaa tuotannon säännöllisyys komission esittämien arviointiperusteiden — eli kahdeksan tuntia päivässä viitenä päivänä viikossa — vaihtoehdoksi soveltuvin perustein.

Muut Italian viranomaisten huomautukset ovat terästukisääntöjen suhteen vailla minkäänlaista oikeusperustaa.

Komissio toteaa kuitenkin, että Officine Laminatoi Sebino SpA (OLS) — joka vuonna 1993 valmisti 57 000 tonnia lämpövalssaustuotteita, mikä vastaa 21 prosenttia sen kapasiteetista — uudisti vuoden 1993 ensimmäisellä kolmanneksella putkien renkaiden valssaamon sähkö- ja elektronisia osia. OLS keskeytti tuotantonsa kokonaan täksi ajaksi aloittaakseen myöhemmin uudelleen säännöllisen tuotannon. Itse asiassa OLS:n tuotannon olisi vuositasolla pitänyt olla vuonna 1993 vähintään 76 000 tonnia, eli 28 prosenttia sen kapasiteetista. Tämän perusteella ja erityisesti siihen tuotantotasoon verrattuna, johon yritys olisi voinut päästä, jos se ei olisi toteuttanut edellä mainittuja mittavia toimenpiteitä valssaamossaan, komissio katsoo, että OLS harjoitti säännöllistä tuotantoa (eli harjoitti tuotantoa vähintään yhdessä vuorossa, eli kahdeksan tuntia päivässä, viitenä päivänä viikossa) sulkemishetkellään.

IV

Edellä esitetyn erityisesti III luvun perusteella on todettava, että OLS:n tapausta lukuun ottamatta terästukisääntöjen 4 artiklan ehdot eivät täyty ja että Italian viranomaisten esittämät huomautukset eivät anna aihetta muuttaa sitä arviota, jonka komissio on esittänyt päätöksessään terästukisääntöjen 6 artiklan 4 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisesta.

Tämän vuoksi seuraaville italialaisille yrityksille myönnettyä valtion tukea on pidettävä yhteismarkkinoille soveltumattomana, koska siihen ei voida soveltaa terästukisäännöissä määrättyjä poikkeuksia EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdasta, jossa valtion tuki kielletään:

1. Ferriera Acciaierie Casilina SpA (2 908 miljoonaa Italian liiraa)

2. Acciaierie del Sud SpA (21 647 miljoonaa Italian liiraa)

3. Moccia Irme SpA (13 509 miljoonaa Italian liiraa)

4. Prolafer Srl (2 038 miljoonaa Italian liiraa)

5. Dora Srl (3 438 miljoonaa Italian liiraa)

6. Acciaierie San Gabriele (10 123 miljoonaa Italian liiraa)

Sen sijaan Italian Officine Laminatoi Sebino SpA:lle myöntämää 20 280 miljoonan Italian liiran tukea voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, koska se täyttää terästukisääntöjen 4 artiklassa määrätyt ehdot.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Italian myöntämä valtion tuki yksityisen terästeollisuuden rakenneuudistuksen osana Ferriera Acciaieria Casilina Spa:lle, Acciaieria del Sud Spa:lle, Moccia Irme Spa:lle, Prolafer Srl:lle, Dora Srl:lle ja Acciaierie San Gabriele Spa:lle on EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa tarkoitettua yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea. Tätä tukea ei sen vuoksi saa myöntää.

2 artikla

Italian myöntämä valtion tuki yksityisen terästeollisuuden rakenneuudistuksen osana Officine Laminatoi Sebino Spa:lle on yhteismarkkinoille soveltuvaa. Tätä tukea saa sen vuoksi myöntää.

3 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tästä päätöksestä tiedon saatuaan, mitä toimenpiteitä se on toteuttanut tämän päätöksen noudattamiseksi.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 30 päivänä heinäkuuta 1996.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen